

[Indenrigsministeren.]

Spørgsmaals Fremsettelse, idet deres Bæsvarelse jo klart og tydeligt ligger udtalt i Lovforslaget og for øvrigt ogsaa er fremført i de Udtalelser, jeg har fremsat her i Dag.

Men jeg skal altsaa gerne til Oplysning for det ærede Medlem gentage: Formaålet med dette Lovforslag er at give Amtsraadene samme Frihed ved Paaligningen af Amtsbeskatningen, som Sognekommunalbestyrelserne hidtil har haft med Hensyn til Beskatningens Fordeling efter Formue og Lejlighed og paa fast Ejendom. Disse sidste, Kommunalbestyrelserne i Sognene; har ikke mig bekendt misbrugt denne Frihed, og jeg føler mig overbevist om, at Amtsraadene heller ikke vil gøre det.

I Henhold til Forslaget skal Skatten til Amtet udskrives dels direkte paa fast Ejendom, dels ved Ligning paa Kommunerne. Ligningen paa fast Ejendom maa kun indenfor en Periode 4 Aar frem i Tiden foretages paa Grundlag af en Promille over 4. I den fireaarige Periode skal Paaligningspromillen bringes ned dertil der, hvor den nu ligger over. Derefter kan man vælge Ligningspromillen og foretage Fordelingen mellem Kommunen og fast Ejendom, som man mener det rimeligt og retfærdigt.

Om hvad Paaligning af en Kommunes Andel i Amtsbehovet angaar, er der ogsaa her givet fuld Bevægelsesfrihed med Hensyn til Fordelingen af det Kommunale af Amtet paalignede Beløb paa fast Ejendom og efter Formue og Lejlighed; der er kun den Begrænsning, at højst $\frac{1}{3}$ maa lægges paa fast Ejendom.

Det ærede Medlem og det høje Ting vil altsaa se, at dette Forslag er Udtryk for Tillid til, at det kommunale Selvstyre indenfor Amtskommunerne vil vide ved Behandlingen af Skatteproblemet at vise den samme Hensyntagen til alle Sider som den, der hidtil ved Skattepaaligning er udvist i Sognekommunerne.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Jensen skal jeg sige, at til syvende og sidst er hans Stilling jo bestemt, forstod jeg nu, af dette, at Godsejerne kræver dette Forslags Gennemførelse, men Husmændene modsætter sig, og saa er det ærede Medlem jo ikke i Tvivl om, hvor han skal tage sin Stilling, saa har han paa Fornemmelsen, ligesom Husmandsforeningerne havde det, at der er noget galt paa Færde. Det ærede Medlem bør ikke være saa dogmatisk. Jeg kender ikke det

allerfjerneste til, at der skulde være rejst Krav om dette Forslag fra Godsejerside. Derimod ved jeg meget vel, hvorfra Kravet er kommet: det er først og fremmest kommet fra de samvirkende Sogne- raadsforeninger, det vil sige fra det store Flertal af Besiddere af fast Ejendom i Landkommunerne. Det er dem, der staar bagved Kravet, og det synes mig, at dette burde stemme det ærede Medlem til nogenlunde Neutralitet i det mindste — for saa vidt han kan tilegne sig en saadan — overfor dette. Men det har han altsaa ikke kunnet høre sig til.

Sluttelig vil jeg sige, at hvis det nu virkelig var Godsejerne, der stod bagved dette Forslag, saa burde det ærede Medlem ikke derfor, uden nøje Undersøgelse og Prøvelse, gaa ud fra, at det var bevidst uretfærdigt og ikke burde gennemføres. Og selv om der er Husmænd, der gør Modstand imod det, bør det ærede Medlem ikke paa Forhaand føle sig overbevist om, at alt, hvad Husmændene gør Modstand imod, ikke bør gennemføres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelser maa jeg formode, at min Fortolkning af hans Lovforslag er fuldstændig rigtig, at Amtskommunerne til Dækning af deres Fornødenheder kan nedsette Promillen for Grundskyld lige saa meget, de vil. Den kan efter Løven være $1\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, og Ejendomspromillen skal være $\frac{3}{4}$ deraf, og af, hvad der derudover kræves til Dækning, maa Kommunerne allerhøjest ligne $\frac{1}{3}$ paa fast Ejendom. Det er dog vist ganske usandsynligt, at Sognekommunerne skulde være mere ivrige efter at ligne paa fast Ejendom, end Amtskommunerne er, saa det vil praktisk talt komme til at betyde, at den allervæsentligste Del af det, der hidtil har været amtskommunale Fornødenheder, bliver lignet paa de personlige kommunale Skatter.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ganske urimelige i den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Holstein her har fremført, ligger jo klart i Dagen deri, at et Faatal af Amtsraadene rundt i vort Land hidtil har søgt at udnytte Landkommunallovens § 50.

Hermed sluttede Forhandlingen.